

НАУКАТА КАБАЛА

Баал Сулам (1886-1954)

Рабаш (1907-1991)

Михаел Лайтман (р. 1946)

Науката кабала ни учи на практическия метод, чрез който да постигнем висшите светове и корена на нашето съществуване. Реализирайки неговата истинска цел в живота, човек достига съвършенство, спокойствие, неограничена наслада и способността да се издигне над ограниченията на времето и пространството докато живее в този свят.

Михаел Лайтман

Великият възродител на древната кабала

Днес има само един единствен безспорен съвременен авторитет по кабала, признат от всички по-известни кабалисти в наше време.

Това е **рав Йеуда Ашлаг** (1886-1954).

Още на 12-годишна възраст Йеуда Ашлаг самостоятелно изучил Талмуда и го знаел, а на 14 години вече бил запознат и с всички негови основни тълкувания. Знанията му в Тора били толкова обширни, че на 19 години той получил званието равин от великите равини на Варшава по това време. Това само по себе си било впечатляващо, още повече че се смята, че именно по онова време там са живели едни от големите познавачи на Тора в многовековната история на юдаизма.

През 1936 г. рав Йеуда Ашлаг издава своя първи капитален труд по кабала, наречен "Учение за десетте сфери (сфирот)". Десетте сфирот - това е вътрешната структура на мирозданието, която определя неговото изграждане и включва, както духовния така и нашия свят.

Този негов труд се състоял от шест тома с общ обем над 2000 страници и включвал в себе си всичко ценно, което е било създадено от кабалистите през цялата история на кабала.

За разлика от своите предшественици, рав Йеуда Ашлаг е създал своя труд, следвайки всички канони на академичния учебник: в него има списък от контролни въпроси и отговори за самопроверка, речник за определенията на думи и основни понятия, азбучен указател и препратки към литературни източници.

Както в него, така и във всички останали свои трудове, рав Йеуда Ашлаг се стремил да изрази вътрешната същност на кабала, да я изчисти от примитивните средновековни представи, като към мистика или магия, пълна с чудеса и абсурдни фантазмагии: той е виждал в кабала мощно оръжие за промяна и усъвършенстване на човека.

През 1943 г. след тригодишна подготовка рав Йеуда Ашлаг започва да пише своя най-значим труд по кабала - пълен коментар на древната и смятана от всички кабалисти за най-дълбока и тайнствена кабалистична творба, наречена **Зоар** (буквално "Сияние").

Кабалистите твърдят, че тази книга е била написана още през 2 век от рав Шимон бар Йохай и неговите ученици, след което е била скрита с цел да се появи отново на бял свят едва в края на времето на скритостта на кабала. Но в резултат на исторически превратности една оцеляла част от първоначалния текст бива намерен публикуван през 14 век в Испания.

Въпреки разклатеното си вече здраве рав Йеуда Ашлаг упорито работи над своя коментар по 18 часа на ден в продължение на цели 10 години.

През 1953 година този огромен труд бива завършен. Той го озаглавява своя коментар към книгата Зоар „Перуш а-Сулам” [Perush ha-Sulam] (буквално преведено „Коментар на стълбата”).

В предговора си рав Йеуда Ашлаг пише:

Аз нарекох този коментар „Сулам” [Стълба], за да покажа, че нейното предназначение е както това на стълбата, доколкото, ако пред теб има прекрасен връх, то не ти стига само стълба, за да се издигнеш до него, тогава в твоите ръце ще се окажат всички съкровища на света. Но стълбата не е цел сама по себе си, защото, ако се спреш на някое от стъпалата и не се издигаш, то ти няма да изпълниш изискването и замисленото.

Така е и с моя коментар към „Книгата Зоар”: целта ми не е била да разясня цялата нейна дълбочина така, че да не е възможно да бъде изразено повече, а да покажа пътя и да направя от този коментар ръководство за действие за всеки човек, за да може той с негова помощ да се издигне, да вникне в дълбочина и да види същността на „Книгата Зоар”. Само в това се заключава целта на моя коментар.

Около година по-късно, по време на най-големия и свещен еврейски празник Йом Кипур, рав Йеуда Ашлаг напуска този свят.

Според древната традиция всички големи мъдрци биват посмъртно наричани не по име, а по тяхното най-високо духовно постижение. Поради това рав Йеуда Ашлаг бива наречен **Баал Сулам**, което означава "Господарят (или Притежателят) на стълбата".

Основният продължител на делото на Баал Сулам е синът му рав Барух Ашлаг - РАБАШ (1997-1991). Той посвещава целия си живот на привеждането на методиката за изучаване на кабала на своя баща във вид, най-подходящ за разбиране и ползване от съвременните поколения.

Именно един от неговите ученици и негов личен секретар през последните 12 години от живота му - руският еврейин рав Михаел Лайтман се посвещава след 1995 г. на разпространението на съвременната кабала в световен мащаб. Защото според кабалистите, именно 1995 г. е преломната година, след която скритата до този момент в дълбока тяхна тайна древна традиция трябва да се открие и да стане, колкото се може по-скоро всеобщо достояние.

Накрая ето какво разказва самият Баал Сулам за своя таен духовен учител в едно свое писмо от 1928 година:

„ ...на 12 ден на месец хешван, в петък сутрин при мен се яви човек и ми се разкри като велик познавач на мъдростта кабала и останалите науки. Веднага от началото на речта му, почувствах и вкусих, че в него има Божествена мъдрост, че всичко казано от него е подобно на мощен поток в своето величие. Във всичко това аз повярвах с моето ниво на възприемане. Той обеща да ми разкрие истинската мъдрост в пълнотата и.

Нощните ни занимания продължаваха около 3 месеца, всяка нощ – от полунощ до сутрин в неговия дом. По-голямата част беше посветена на изучаване на светостта и чистотата. И всеки път го питах да ми разкрие някаква тайна кабалистична мъдрост. Той започваше да ми разкрива началото на знанията, но никога не ги завършваше, което разбира се пораждаше в мен силна тъга. Докато веднъж след

голяма моя молба към него, той ми разкри една тайна – и за моята радост нямаше предел.

След това аз започнах да придобивам самостоятелност. Според степенята на увеличение на моето „его“, от мен се отделяше моят Учител. Но аз не усещах това. Това продължаваше примерно три месеца, докато в последните дни аз не го откривах у тях, молах се, но не го намирах. Тогава усетих, че действително той се е отделил от мен и силно съжалявах. И почнах да се поправам.

На 9 нисан, сутринта го намерих в къщи и много се извинявах за станалото. Тогава той се умиротвори, както по-рано и ми разкри голямата тайна на незапълнената миква – и нямаше предел моята радост. Той ми се стори много отслабнал и аз не напуснах дома му, а на другия ден на 10 нисан 1915 г. той завърши живота си в света.

Невъзможно ми е да опиша болката, тъй като сърцето ми беше пълно с надежда да се удостоя с висшата мъдрост – но останах сам, гол, и нищо не постигнах и дори получените от него знания изчезнаха временно от моя разум, вследствие на великата ми мъка.

Но от тогава се устремих да вляза в необятното желание и очакване и не си давах успокоение нито за миг, докато не намерих благоволение към себе си в очите на Твореца. И разбира се, заслугите на моя Учител и неговото Учение откриха за моето сърце Висшата Мъдрост като неизчерпаем източник. Така си спомних с милост от Твореца всички тайни знания, получени от моя Учител. Не е в моите сили да възхваля Твореца за полученото.

Моят свят Учител работеше като крупен търговец и беше известен в града като честен търговец, но за неговите велики знания в мъдростта Кабала, никой не знаеше и не знае и до днешен ден. Той не ми разреши да разкрия името му...".

<http://www.kabbalah.info/bulg/>